

జనపద కెత్తి

ఇరువేగళిగే మళీయ మున్స్కిచనే గొత్తుగుత్తదంతే. నాల్గు దినద నంతర మళై మళై సురూపాగుత్తదే ఎంబుదు అవక్కే గొత్తుగిత్తు. మళై మళై నిల్లువుదు ఇన్నెష్టు దినచోలే ఆడ్డరింద ఆహార సంగ్రహిసువుదక్కాగి అవు గూడుగళన్న బిట్టు హోరబుద్దువు.

ఆ ఇరువేగళ సాలినల్లి ఒందు తాయి ఇరువేయూ ఇత్తు. అదు తన్న సణ్ణ మరియోందిగే సరతి సాలినల్లి హోరటిత్తు. తేవచ మణ్ణు, అల్లల్లి నింత నీరు ముంతాద అడబోగళిద్దువు. హీగాకి తాయి ఇరువే సాలినల్లి హిదాయితు. ఆహారవన్న సంగ్రహిసి తరువ ధావంతదల్లి ఉళిదేల్ల ఇరువేగళు ముండాగి హోరటిత్తు. తాయి ఇరువే తన్న మగు జోతే తీరా హిందే బిత్తు. అష్వరల్లి తన్న దారియల్లి నేలదింద చిమ్మి ఎచ్చిద్ద ఒందు బణ్ణద అణబే కాణిసితు. అదు బణ్ణద భృతీయంత నోడలు కూడ సుందరవాగిత్తు. ఆ అణబేయ ఒందు భాగవన్న సంగ్రహిసి అల్లిందలే గూడిగే మరఖలు తాయి ఇరువే తేమారనిసితు. ఆ అణబే భృతీయ ఒళభాగాక్కే నుసురి అదన్న కళ్ళి ప్రదిమాడతోడితు. అణబే భృతీయ కెళభాగదల్లి నింతద్ద మరియున్న కెరదు. ‘బలగడే ఇరువ నదియ కడె హోగబేడ, నీరు రభసదిద హరియుత్తిద్ద’ ఎందు ఎచ్చరిసితు. అష్వ అణబే కేళువుదరల్లి తల్లినవాగిద్దాగ మగు నదియ నీరిన హరివన్న నోడత్తు. ఆకఫ-టస్ గే ఒళగాయితు. సూయిన చిసిలీగ హోళేయుత్తిద్ద నీరస్సు ముట్టబేకందు ఆసేయాయితు. తన్న మూగిన తదియ పుట్ట కేగాంద నీరస్సు ముట్ట నోడలు హోయితు. ఆదరె, అదు హేగోలో నీరినట్లి బిద్దుబిట్టితు. నీరిన సేళిగే సిక్కి దంచేయింద దూర హోయితు. కడెగే హేగోలో సావరిసిశోందు నీరిన నడువే ఇద్ద దిబ్బవన్న హత్తి కుతితు. సుత్తలూ హరియువ నీరు కండు గాబరియాగి అష్వనస్స కూగతోడితు.

తనే బేకాదమ్మ అణబేయ చూరుగళన్న కచ్చేకోండ ఇరువే తన్న మగువిన గాబరియ కూగు కేళి ఓచ్చోడి ఒంతు. నదియ దండెయల్లి మగు ఇల్ల. ఎల్లింద కూగుశ్శిదే? ఇరువే తడకాదుత్తు దారద్యస్సియల్లి నోడితు. మరి ఇరువే నదియ నడువిన దిబ్బదల్లి కులితు అట్టుశ్శిదే? ఈగ ఏను మాడువుదు? ఇరువే తన్న మగువిన రక్షణేయ బగ్గె అలోహిసేహోడితు. అల్లోందు కప్పే నీర అంజినల్లి ధ్వన మాడువంతే పుట్టిత్తు. కప్పేయన్న నోడిద ఇరువేగే, ‘సహాయక్కే సద్గు ఒబ్బ సిక్కిదనల్ల’ ఎందుకోందు కప్పేయ బాహియితు. ‘కప్పేయణ్ణ కప్పేయణ్ణ, ననగోందు సహాయ మాడుత్తీయ’ ఎందు కేళితు. కప్పే ఇరువేయ కడె తిరుగియూ నోడదే తిరస్కారదింద ఏను సహాయ ఎందు కేళితు. ‘నన్న మగు నీరిగే బిద్దు హేగోలో తేలికోందు హోగి నడుగడ్డయల్లి కులితే. దయివిట్ట నన్న మగువన్న కరెతంద ముట్టసుత్తీయా’ ఎందు ద్వేస్యదింద కేళికోండితు. ‘నన్న మగు నీరిగే బిద్దరే నానేను మాడలే? అదన్న సరియాగి నోడికేల్చువ జవాబ్బారి నిస్సదు. నాను నినగే సహాయ మాడువుదల్ల హోగు’ ఎందు రేగి నీరినట్లి మఱుగి మాయవాయితు. ఆగ ఇరువే, ‘దేవరు నినగే నీరినల్లి కచువ శక్కి కొట్టిద్దానే. ఆదరె, నిను అదన్న సహాయక్కే ఒళసుత్తిల్ల, ఇరు నినగే మాడుతేనే’ ఎందు కప్పేయన్న బ్యేయుత్త ముందే హోయితు.

ఇరువేయ కశ్శిగే హత్తువేందు కాణిసితు. హత్తుద బాహి హోద ఇరువే, ‘హావణ్ణ హావణ్ణ’ ఎందు కూగితు. హత్తుద ఒందు కోణింద తన్న తలేయన్న హోరహాశిద హావు